

Armenti, quomodo non probent enunciatum, nisi inter ipsos contractantes. praesumpt. 33. lib. 2. num. 36. enunciativa prolata propter aliud in iudicio, faciunt praesumptionem ad tertium fauorem. praesumpt. 62. lib. 2. num. 7. enunciativa alicuius instrumenti mentionem facientis de dote, eam probant. praesumpt. 7. lib. 3. num. 10.

ris, quaeque ad vitandum homini necessaria sunt. praes. 157. lib. 4. num. 15. Victum expresse non condemnando in expensis, praesumitur iudex absoluerit. praes. 89. lib. 2. num. 1. Videtur verbum praesumptionem notare. praes. 15. lib. 3. num. 3. & praes. 132. num. 6. & praes. 99. lib. 6. num. 10.

Vis praecisa quid sit, & quid conditionalis seu causativa. praes. 4. lib. 3. num. 36. Vitare iustus perspicaciter, non potest per alium id facere. praes. 21. lib. 2. num. 14. Vitens non dicitur habere heredem. praes. 70. lib. 4. num. 23. heredem habere non potest. praes. 130. lib. 4. num. 9.

seq. & praes. 176. lib. 4. num. 7. mutatio non praesumitur ex intervallo, sed continuata censetur. praesumpt. 39. lib. 4. num. 35. mutatio praesumitur ex aliquo contrario actu aduersum iam expressam voluntatem gesto, ubi vide exemplum in legato a patre nuptiarum causa filii facto. praes. 37. lib. 6. num. 48. & 49. Voluntatem fuisse mutam asserens probare debet. praes. 165. lib. 4. num. 2.

toto vita suz tempore non petierit. praef. 2. li. 3. n. 10. secus, si ob
 aliquam causam, toto vita tempore non exegerit. nu. 11. dotes si-
 bi debitas, censetur remississe gener, recipiendo fortem abique
 protectione de ijs conseq. iudis. ibid. nu. 13.
Vitium contractus lege diuina, & humana damnatur. praef. 12. li. 3. nu. 3. contractus quando potius, quam iustus praesumatur.
 ibi. nu. 5. Et quae praesumptiones requirantur. n. 6. & generatius
 contractus censetur factus ab ijs quos lex animam non contra-
 hendi habuisse praesumit. praef. 12. li. 3. nu. 44. praesumitur con-
 tractus ob lesionem prouenientem ex quantitate pensionis, pen-
 dente tempore de reuendendo. ibi. n. 49. contractus arguitur ex
 lesione in pretij quantitate cum pacto de reuendendo. n. 52. praes-
 sumitur contractus, si in pacto de reuendendo impensa quae ad
 emptorem spectet, & locatorem imponatur venditori, & co-
 locatori. n. 57. quod habet limitationes aliquot casibus. nu. 59. & 60.
 praesumitur contractus, si cum pacto de reuendendo adiectum
 sit ab emptore, ut nisi usque ad certum tempus non dissolueret-
 ur. praef. 12. li. 3. n. 69. praesumptio an tamen scilicet sufficiat, &
 in quibus. ibi. n. 70. & seq. contractus ex quibus alijs coniecturis
 arguatur. passim d. praef. 12. examinat. n. 72. 73. nu. 115. n. 55. 61.
 62. 64. &c.
Vitium, & foederatum contractum detegendum, vna non
 sufficit praesumptio. praef. 12. li. 3. n. 7. Imo quod nec dicitur. nu. 31.
 inter contractum, & contractum illicitum, non tamen foederatum
 vitium differentia est. ibi. nu. 15.
Vitium extorquens, non sine dolo id facere potest. praef. 3. li. 5. n. 98.
 permissas esse affirmans, & peccatum non esse eas exercere per-
 tinaciter defendens, haereticus praesumitur. praef. 6. li. 5. n. 11.
Vitium nemo est ab origine, & ideo retro non praesumendus ta-
 lis. praef. 2. li. 5. nu. 43. Et nunquid stante constitutione quod om-
 nia instrumenta vitia praesumantur vitiosa, si aliquis sit usu-
 rarius de praesenti, omnia instrumenta, quae retro fecit, praesuma-
 tur vitiosa. ibi. n. 44. ad dicendum testimonium peracta, peni-
 tentia, an & quando admittatur. praef. 3. li. 5. n. 41. & seq.
Vitium non recipit diuisionem. praef. 16. li. 4. nu. 27.
Vitium, & fraudis impedimentum praestare, cum quid facti sit no-
 praesumitur. praef. 86. li. 3. nu. 3.
Vitium videri debet, quod honestius est. praef. 5. li. 3. n. 3.
Vitium per inutile non debet vitari. praef. 7. li. 4. n. 54.
Vitium confanguineum, vel affinem non praesumitur animo oc-
 cidendi vulnerasse. praef. 40. li. 5. n. 15.
Vitium animus coniecturis, & indicis persecrari potest, an
 occidere voluerit. praef. 40. li. 5. n. 3. Qui enim gladium astrinxit,
 occidendi animum habuisse praesumitur. ibi. n. 4. Qui autem cla-
 ua, vel lapide percussit, occidendi animum non praesumitur ha-
 buisse. ibi. n. 5. Idem in eo qui paruo cultello vulnerauit. ibi. nu. 8.
Vitium, vel occidere voluisse praesumitur, qui se preparauit ad
 vulnerandum, vel occidendum. praef. 3. li. 6. nu. 13.
Vitium reperta ad mensuram gladii rei inculpati indicia sunt ad
 torturam sufficientia. q. 89. li. 1. n. 127.
Vitium aspectusque sola mutatio, non facit indicium ad torturam,
 & ex qua ratione. q. 89. li. 1. n. 72. & 73.
Vitium assertioni statui, quod non fuerit ab accusato vulnera-
 tus. praef. 5. li. 5. n. 16.
Vitium, vel percussio reiteratio non praesumitur. praef. 14. li. 6. n. 6.
Vitium in favorabilibus continetur nomine familiae, secus in odiosis.
 praef. 88. li. 4. nu. 6. dicitur socia mariti humanae ac diuinae domus.
 praef. 5. li. 5. nu. 3. dicitur vna caro cum viro ad sacramentum ad
 vinculum matrimonii, non autem dicitur coniuncta ei sanguine
 & non dicitur eius proxima, sed affinitatis principium. praef. 89. li.
 4. nu. 63. an dici possit coniuncta persona mariti. praef. 124. li. 4.
 4. n. 6. praeter opera carnis non censetur sub potestate mariti, sed
 sub potestate patris. praef. 8. li. 4. n. 43. si in scio, vel reluctante ma-
 rito pernuetauit, an adulterium commississe praesumatur. praef. 41.
 li. 5. nu. 23. & seq.
Vitium a viro occisam esse, ex quibus coniecturis praesumatur. praef.
 15. li. 5. nu. 5. & seq. per tot.

Vitium repudium fraude is praesumitur misisse tempore mortis, qui
 viuens mittit e potuit. praef. 8. li. 5. n. 1.
Vitium quando praesumatur alimentaria tantum, & et usufructus ei
 legatus ut. praef. 140. li. 4. n. 12. & seq. usque ad nu. 18. in clu. siue.
Vitium an & quando alimenta, vel usufructum testator reliquisset
 praesumatur, filijs heredibus instituis. praef. 139. li. 4. per tot. an &
 quando usufructum, vel alimenta tantum praesumatur reliquis-
 se testator herede extraneo instituto d. praef. 140. li. 4. n. 2. & seq.
 per tot. vide etiam supra in verbo Testator.
Vitium cui titulo legati relictus est usufructus, post eius mortem in-
 stituito extraneo, quo remedio consequatur legatum, ex quo ea
 viuente nullus extrat vere heres, qui hereditatem aduenit. praef.
 141. li. 4. n. 41. & seq. cui reliquit testator usufructum donec vi-
 xerit, & post eius mortem instituit extraneum, quomodo hoc sit
 interpretandum d. praef. 141. n. 28. 29. 30. 33. 35. & 41. quid conse-
 sequatur quando maritus nullis penitus heredibus instituit, vel
 substituit, sed post mortem ipsius uxoris usufructum ei reli-
 quit. praef. 141. li. 4. n. 1. & quid si eam instituerit quamdiu vixerit.
 n. 2. & 5. vel si eam reliquit dominam bonorum. nu. 6.
Vitium donata praesumuntur contemplatione eius donata, cui con-
 ueniunt res ipsae donatae. praef. 112. li. 4. nu. 9.
Vitium si amouit res mariti non praesumitur id fortim fecisse, sed vt
 causa hypothecae nomine suae dotis bona illa apud se haberet.
 praef. 2. li. 5. n. 13. praesumitur potius subtraxisse fortiter res mariti,
 quam quod illas quaesierit ex adulterio. praef. 2. li. 5. nu. 28. si reli-
 quit marito his verbis. Lego 110. de bonis meis, non praesumitur
 legasse animo compensandi cum lucro dotis ex dispositione sta-
 tuti. praef. 109. li. 4. n. 51. Secus si dixisset. Lego super bonis meis.
 ibi. n. 52. Si autem reliquit animo compensandi, intelligitur, etiam
 si factum fuisset pactum de dote lucranda. ibi. n. 41. si reliquit le-
 gatium marito, quod non est permansurum apud ipsum viuum,
 quippe qui grauatus esset alteri restituere non praesumitur reli-
 quisse animo compensandi. praef. 109. li. 4. n. 53. Idem quando co-
 stat coniecturis uxorem legasse ipsi marito animo non compen-
 sandi. ibi. n. 54. si aliquid reliquit marito, cui ex dispositione statu-
 ti acquiritur pars dotis, nunquid animo compensandi reliquisset
 praesumatur. praef. 109. li. 4. n. 35. 36. 37.
Vitium ducere iustus non potest per procuratorem eam ducere,
 vt scilicet matrimonii substantia fundetur in procuratoru. praef.
 92. li. 6. nu. 8.
Vitium duas qui palam duxit de haeresi est suspectus. praef. 6. li. 5.
 nu. 37.
Vitium, quae diu stetit sterilis, & diuertit a viro, & aliquod post dies
 reuersa filium genuit, & domi peperit, ex proprio viro illum ge-
 nuisse praesumitur. praef. 52. li. 6. n. 14. testatoris si fuit substituta,
 excluditur a filius grauati in conditione tacita positus. praef. 89. li. 4.
 nu. 17. quod acquirit, non acquirit marito de iure, quemadmodum
 patri filius. praef. 26. li. 3. n. 14. etiam putatiua de adulterio accusa-
 ri potest. praef. 51. li. 3. nu. 6. an pro marito reddere testimonium
 possit, licet sit honesta. praef. 51. li. 2. n. 22. & seq. praesumitur scire
 facta mariti. praef. 27. li. 2. n. 3. interfecta, praesumitur occisa a mari-
 to. ibi. n. 6. in eodem instrumento se obligans cum marito, non te-
 netur nisi quatenus in eius utilitatem verum est. praef. 22. li. 3. n.
 2. ob reuerentiam viro debitam non adeo prompta esse debet
 ad cautionis petitionem viro licet bona dotalia dilapidare inci-
 piente. praef. 190. li. 4. n. 55.
Vitium permittentem bona sua possideri, & administrari a mari-
 to, non dotis nomine, sed ex contractu innominato potius con-
 cessisse. praef. 39. li. 3. nu. 2.
Vitium non recipitur ad sacros ordines nisi vxor ipsius promit-
 tat perpetuam continentiam. praef. 36. li. 6. nu. 10.

Z

Zithum non venit appellatione vini. praef. 152. li. 4. nu. 4. Et quid
 sit, & quomodo conficiatur. ibi. n. 5.

48455